
Wel kan de slotconclusie in *DNK* ten volle gedeeld worden. ‘Psychopatisch’ – Rogier sprak van ‘psychopathische trekken’ – is inderdaad een woord dat in de negentiende eeuw nog niet bestond. Maar ook eerdere eeuwen wisten al dat bij een verantwoorde keuze voor priesterschap en/of religieus leven, stabiliteit van karakter een belangrijke voorwaarde is en zal blijven. Hadden de redemptoristen en jezuïeten – bij wie Kraaijvanger zich eerder vergeefs had aangemeld – al enige ervaring met labiele personen opgedaan, anders dan de in 1838 nog nauwelijks herbegonnen broeders in Sint Truiden, die hem *wel* als novice aannamen? Voorkomen is beter dan genezen, zodat Vree in navolging van Rogier terecht stelt dat ‘deze man nooit tot de wijdingen had moeten worden toegelaten’.³⁴

³⁴ Vree, ‘Onze Pater’, 25, vgl. 11.